

Europeiska unionens officiella tidning

C 25

femtioförsta årgången

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

30 januari 2008

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	II <i>Meddelanden</i>	
	GEMENSAMMA FÖRKLARINGAR	
	Rådet	
2008/C 25/01	Gemensam förklaring från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen	1
	IV <i>Upplysningar</i>	
	UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH ORGAN	
	Europaparlamentet	
2008/C 25/02	Konferensen mellan organen för gemenskaps- och EU-frågor vid Europeiska unionens parlament (COSAC) – Bidrag antaget vid COSAC:s XXXVIII:e sammanträde i Estoril den 14–16 oktober 2007	13
	Kommissionen	
2008/C 25/03	Eurons växelkurs	16

SV

V *Yttranden*

ADMINISTRATIVA FÖRFARANDE

Kommissionen

2008/C 25/04 Bedrivande av regelbunden lufttrafik – Irlands anbudsinfördran, i enlighet med artikel 4.1 d i rådets förordning (EEG) nr 2408/92 angående bedrivande av regelbunden lufttrafik i Irland ⁽¹⁾ 17

Europeiska gemenskapernas byrå för uttagningsprov för rekrytering av personal (EPSO)

2008/C 25/05 Meddelande om allmänna uttagningsprov EPSO/AD/118-123/08 20

Europeiska ekonomiska och sociala kommittén

2008/C 25/06 Rättelse till meddelande om ledig tjänst som generalsekreterare (lönegrad AD 16 – utanför kategorierna) (artikel 2 a och artikel 8 i Anställningsvillkor för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna) 21

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

II

(Meddelanden)

GEMENSAMMA FÖRKLARINGAR

RÅDET

Gemensam förklaring från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen

(2008/C 25/01)

EUROPEISKT SAMFÖRSTÅND OM HUMANITÄRT BISTÅND**Den humanitära utmaningen**

- Humanitärt bistånd är en grundläggande yttring av det universella värdet solidaritet och en moralisk skyldighet.
- Humanitära kriser omfattar både katastrofer som människan orsakat och naturkatastrofer. Deras effekter blir allt allvarigare, beroende på ett antal faktorer, exempelvis konflikternas ändrade karaktär, klimatförändringen, ökad konkurrens om energikällor och naturtillgångar, extrem fattigdom, dålig samhällsstyrning och sårbara situationer. Främst är det civilbefolkningen som drabbas, och då ofta de fattigaste och mest sårbara, framförallt i utvecklingsländerna. De humanitära kriserna har lett till att många har fördrivits, och nu är såväl flyktingar som internflyktingar.
- De humanitära aktörerna står i dag inför en rad stora utmaningar. Det har funnits en ökande tendens till åsidosättande eller till och med grova överträdelse av internationell rätt, inklusive internationell humanitär rätt, lagstiftning om mänskliga rättigheter och flyktingrätt. Man måste slå vakt om det "humanitära utrymme" som krävs för att garantera tillträde till sårbara befolkningar och biståndsbetarnas säkerhet då det är av avgörande betydelse för att humanitärt bistånd ska kunna ges och för att Europeiska unionen och dess partner på det humanitära området ska kunna lämna bistånd och skydd till krisdrabbade människor, utifrån respekt för de principer om humanitär insatsers neutralitet, opartiskhet, humanitet och oberoende som fastställs i internationell rätt, särskilt internationell humanitär rätt.
- EU:s humanitära bistånd är en behörighet som delas mellan medlemsstaterna och Europeiska gemenskapen. ⁽¹⁾ Det bygger vidare på en lång tradition och avspeglar mångfalden av aktörer. EU:s humanitära insatser äger rum inom ramen för en generell internationell strategi som samlar Förenta nationerna, Röda korset/Röda halvmånen, humanitära icke-statliga organisationer m.fl., till stöd för lokala initiativ vid humanitära kriser genom en partnerstrategi tillsammans med de berörda befolkningsgrupperna. De nationella myndigheterna på den krisdrabbade platsen har huvudansvaret för att skydda de berörda befolkningsgrupperna.
- Sammantaget står nu EU för den största andelen av det officiella internationella humanitära biståndet, som kommer både från gemenskapen och från EU-medlemsstaters bilaterala bidrag. EU som sådant har både erfarenhet och skyldighet att se till att dess samlade bidrag till de humanitära åtgärderna är slagkraftigt och lämpligt, understöder den internationella humanitära insatsen för att lämna bistånd till nödställda, och på lämpligt sätt åtgärdar de utmaningar som humanitära aktörer i dag ställs inför.
- Det europeiska samförståndet om humanitärt bistånd är ett uttryck för en gemensam vision som är vägledande för EU:s åtgärder för humanitärt bistånd i tredjeländer, både på medlemsstats- och gemenskapsnivå. Denna gemensamma vision är temat för den första delen av förklaringen. I den andra delen redovisas Europeiska gemenskapens politik för humanitärt bistånd, som ska vara vägledande vid förverkligandet av denna vision på gemenskapsnivå och ytterligare specificeras prioriteringar för konkreta åtgärder på gemenskapsnivå.

⁽¹⁾ Gemenskapens humanitära bistånd är grundat på artikel 179 (Utvecklingsamarbete) i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

7. Dokumentet om europeiskt samförstånd om humanitärt bistånd har godkänts gemensamt av rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och Europeiska kommissionen. Genom vårt godkännande strävar vi efter att bekräfta vårt engagemang för de principer som ligger till grund för EU:s humanitära bistånd, förstärka våra gällande åtaganden för en god givarpraxis över hela EU, i partnerskap med andra berörda aktörer på det humanitära området, och lägga grunden för ett närmare samarbete för att se till att EU:s humanitära bistånd kan tillhandahållas på mest effektivt sätt under kommande år.

DEL 1 – EU:s VISION OM HUMANITÄRT BISTÅND

1. Gemensamt mål

8. Målet för EU:s humanitära bistånd är att upprätthålla en behovsbaserad beredskap i syfte att rädda liv, förebygga och lindra mänskligt lidande och slå vakt om den mänskliga värdigheten varhelst ett behov uppstår för den händelse regeringar och lokala aktörer dignar under bördor och inte kan eller vill gripa in. EU:s humanitära bistånd omfattar biståndsinsatser, hjälp- och skyddsinsatser för att rädda och skydda människoliv vid och omedelbart efter humanitära kriser, men också insatser som syftar till att underlätta eller möjliggöra tillträde till nödlidande människor och fri framkomlighet för denna hjälp. EU:s humanitära bistånd sätts in vid katastrofer som människan orsakat (inklusive komplicerade krissituationer) och vid naturkatastrofer, allt efter omständigheterna.
9. Lokala krisinsatser och katastrofförebyggande åtgärder, inklusive katastrofberedskap och återhämtning, är av avgörande betydelse när det gäller att rädda liv och ge samhällen ökad förmåga att återhämta sig i nödsituationer. Kapacitetsuppbyggnadsverksamhet för att förebygga katastrofer och mildra dess verkningar samt öka de humanitära insatserna ingår också i EU:s humanitära bistånd.

2. Gemensamma principer och god praxis

2.1 Grundläggande humanitära principer

10. EU är fast beslutet att upprätthålla och främja de grundläggande humanitära principerna om humanitet, neutralitet, opartiskhet och oberoende. Detta principiella tillvägagångssätt är en förutsättning för att EU, och humanitära aktörer i allmänhet, ska accepteras och ha förmåga att agera ute på fältet under många gånger komplexa politiska och säkerhetsmässiga omständigheter. Synen på EU och dess uppslutning kring dessa grundläggande principer vid humanitära insatser hänger samman med alla EU-aktörers beteende och engagemang på fältet.
11. Humanitetsprincipen innebär att det är nödvändigt att ta sig an mänskligt lidande överallt där det påträffas, med särskild uppmärksamhet på de mest sårbara människorna. Alla offers värdighet måste respekteras och skyddas.

12. Neutralitet innebär att det humanitära biståndet inte får gynna någon sida i en väpnad konflikt eller annan tvist.
13. Opertiskhet betyder att humanitärt bistånd endast får ges på grundval av behov, utan diskriminering mellan eller inom berörda befolkningar.
14. Respekt för oberoende innebär de humanitära syftenas autonomi från politiska, ekonomiska, militära eller andra syften, och avser att garantera att den enda avsikten med det humanitära biståndet är och förblir att lindra och förebygga offrens lidande vid humanitära kriser.
15. EU:s humanitära bistånd är inte ett verktyg för krishantering.

2.2 Internationell rätt

16. EU kommer med kraft och konsekvens att plädara för respekt för internationell rätt, inklusive internationell humanitär rätt⁽¹⁾, lagstiftning om mänskliga rättigheter och flyktingrätt. År 2005 antog EU riktlinjer för främjande av efterlevnaden av internationell humanitär rätt. EU har förbundit sig att göra dessa riktlinjer operativa i sina yttre förbindelser.⁽²⁾
17. EU påminner om åtagandet att ansvara för skydd, i enlighet med FN:s generalförsamlings resolution 60/1 av den 24 oktober 2005 (slutsatserna från Världstoppmötet 2005). Varje enskild stat har ansvaret för att skydda sin befolkning från folkmord, krigsförbrytelser, etnisk rensning och brott mot mänskligheten. Även det internationella samfundet har, via Förenta nationerna, ansvaret att skydda befolkningarna från sådana brott. När nationella myndigheter uppenbart misslyckas att fullgöra sitt skyddsansvar, har det internationella samfundet bekräftat att det är berett att vidta kollektiva åtgärder genom FN:s säkerhetsråd.

2.3 Gott humanitärt givarskap

18. Alla EU-givare erkänner skillnaderna beträffande kapacitet, omfattning och specifika metoder i fråga om humanitärt bistånd inom EU, och förpliktar sig i och med att de enas om detta europeiska samförstånd att följa principerna om gott humanitärt givarskap och åtar sig att arbeta tillsammans, och med andra, i sin strävan efter att tillämpa bästa givarpraxis⁽³⁾. Detta omfattar även en fördelning av humanitära anslag i proportion till behoven och på grundval av en behovsbedömning.

⁽¹⁾ Medlemsstaterna är parter i Genèvekonventionerna med tilläggsprotokoll (1977).

⁽²⁾ Europeiska unionens riktlinjer för främjande av efterlevnaden av internationell humanitär rätt (EUT C 327, 23.12.2005, s. 4).

⁽³⁾ Principer och bästa praxis för givande av humanitärt bistånd, Stockholm den 17 juni 2003; godkändes av OECD/kommittén för utvecklingsbistånd i april 2006.

19. I egenskap av EU åtar vi oss att främja en omfattande debatt om faktorer för bästa givarpraxis för att se till att gott givarskap yttrar sig i bättre bistånd för människor som ställs inför humanitära kriser.

20. EU erkänner att den totala nivån när det gäller humanitära behov kräver en konsoliderad internationell strategi i partnerskap med andra, inklusive uppmuntran till finansiering av bistånd från nya och framväxande officiella givare och privata välgörenhetsidkare som följer de humanitära principerna.

21. Partnerskap är kärnan i genomförandet av humanitärt bistånd och EU skulle därför välkomna en bredare internationell strategi för partnerskap, som sammanför givare, genomförandepartners och andra intressenter, för att garantera slagkraftiga humanitära åtgärder, som bygger vidare på den befintliga uppsättningen av normer och bästa praxis.

2.4 Relation till annan politik

22. De principer som gäller för humanitärt bistånd är specifika och skiljer sig från andra former av bistånd. EU:s humanitära bistånd, inklusive snabb återhämtning, bör när så är möjligt beakta långsiktiga utvecklingsmål, och är nära knutet till utvecklingssamarbete för vilket principer och praxis skisseras i det europeiska samförståndet om utveckling⁽¹⁾. EU:s humanitära bistånd lämnas i situationer där andra instrument som avser krishantering, civilskydd och konsulärt bistånd också kan komma att träda i funktion. Därför har EU skyldighet att garantera konsekvens och komplementaritet i sina krisinsatser, för att på mest effektiva sätt använda de olika instrument som tagits i anspråk. Därför bör EU öka ansträngningarna att höja medvetenheten om och beakta humanitära principer och hänsyn på ett mer systematiskt sätt i sitt arbete inom alla sina institutioner.

2.5 Jämställdhetsperspektivet i det humanitära biståndet

23. EU erkänner kvinnors, flickors, pojkars och mäns olika behov, förmågor och bidrag och framhåller vikten av att integrera jämställdhetsperspektivet i det humanitära biståndet.

24. EU erkänner att kvinnors aktiva deltagande i humanitärt bistånd är mycket viktigt och förbinder sig att främja ett sådant deltagande.

⁽¹⁾ Gemensam förklaring från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen om Europeiska unionens utvecklingspolitik: "Europeiskt samförstånd" (EUT C 46, 24.2.2006, s. 1).

3. Gemensamt regelverk för tillhandahållandet av EU:s humanitära bistånd

3.1 Samordning, konsekvens och komplementaritet

25. EU stöder med kraft FN:s ledande och övergripande samordnande roll, särskilt kontoret för samordning av humanitära frågor (OCHA), när det gäller att främja en samordning av de internationella insatserna vid humanitära kriser. Denna roll förstärks väsentligt när OCHA är aktivt närvarande på fältet (och när en humanitär samordnare har utsetts och utplacerats). Starkare EU-samordning skulle förbättra det generella internationella humanitära gensvaret, inklusive samordnade ansträngningar för att förbättra det humanitära systemet, och skulle också förstärka EU:s ambition till nära samarbete med andra humanitära aktörer.

26. Därför kommer EU-givare av humanitärt stöd, utan att det påverkar deras respektive befogenheter och traditioner, att arbeta tillsammans genom ett förstärkt EU-samarbete och främjande av bästa praxis för att verka för den gemensamma EU-visionen under flexibla och komplementära former som stärker de internationella insatserna. Detta innebär att EU kommer att eftersträva ett samordnat agerande för att skydda det "humanitära utrymmet" och stärka den allmänna humanitära insatsen, och även identifiera brister och stödja välorganiserat tillhandahållande av bistånd där det bäst behövs.

27. EU-givare av humanitärt bistånd kommer att eftersträva att skapa god givarpraxis genom att dela med sig av sin kunskap om behov och lämpliga åtgärder och genom samfälliga ansträngningar för att undvika dubbelarbete och se till att humanitära behov på tillfredsställande sätt blir bedömda och uppfyllda. Det bör finnas ett särskilt fokus på konsekvensen i åtgärdsstrategierna när det gäller en särskild kris, och på arbete i partnerskap på fältet.

28. EU kommer att fokusera följande:

— Att i realtid dela med sig av information om situationsbedömningar och planerade åtgärder vid specifika kriser (på högkvarternivå och ute på fältet).

— Att öka utbytet på policynivå om bistånd och interventionsstrategier, bl.a. i ett lämpligt forum för regelbunden policydebatt inom rådet.

— Att ha utbyten för att utveckla bästa praxis och dela med sig av sakkunskap sektorsvis.

— Att se till att det systematiskt dras lärdom av åtgärder som vidtas vid kriser.

29. EU kommer att bidra till att utforma den internationella humanitära dagordningen, och arbeta tillsammans i internationella forum och när det gäller insatser för att plädера i humanitära angelägenheter.

30. Utan att det påverkar tillämpningen av de humanitära principerna om neutralitet och oberoende åtar sig EU att garantera politisk konsekvens, komplementaritet och effektivitet genom att använda sitt inflytande och hela skalan av redskap till dess förfogande för att avhjälpa de bakomliggande orsakerna till humanitära kriser. Särskilt humanitärt bistånd och utvecklingsamarbete, samt de olika instrument som finns att tillgå för att genomföra stabiliseringsåtgärder, kommer att användas på ett konsekvent och komplementärt sätt, särskilt i övergångslägen och i sårbara situationer, för att man med full styrka ska kunna använda sig av kort- och långsiktigt bistånd och samarbete.

3.2 Tillhandahållande av ett lämpligt och effektivt bistånd

31. Humanitärt bistånd bör fördelas på ett öppet sätt på grundval av identifierade behov och sårbarhetsgrad. Detta innebär att biståndsmottagarna bör identifieras på grundval av objektiva verifierbara kriterier och att bistånd bör lämnas på ett sådant sätt att behov som definieras som prioriterade motsvaras av tillräckliga medel.

32. För att skapa en lämplig, effektiv, rättvis och flexibel fördelning av bistånd måste det göras en rigorös tillämpning av behovsbedömning på global liksom på lokal nivå. Med beaktande av befintliga initiativ kommer EU att söka främja en samsyn på behovsbedömning på EU-nivå för att förbättra gällande praxis och tillämpningen därav. EU bekräftar ånyo vikten av ett nära samarbete med internationella partner om behovsbedömning. En analys av globala behov förutsätter enighet om en lämplig metodik och om principer för programplanering. Välunderbyggda bedömningar av de lokala behoven, särskilt i de inledande stadierna av en plötsligt inträdande kris, förutsätter tillfredsställande närvaro på fältet, tillförlitlig information och klara prioriteringar. Grupper från FN-organet för katastrofbedömning och samordningsinsatser (Undac) har en central roll i bedömningen ute på fältet när de sätts in.

33. EU bekräftar sitt åtagande att skapa en behovsbaserad balans mellan åtgärder i olika kriser, inklusive bistånd vid utdragna kriser. Bortglömda kriser eller kriser där det är särskilt vanskligt att intervensera och där det generella internationella humanitära genvaret är otillräckligt kräver särskild uppmärksamhet från EU. Försummade behov i samband med särskilda kriser kräver också särskilt beaktande.

34. Inom den humanitära ramen är akut livsmedelsbistånd en integrerad och viktig del i en strategi för humanitärt genvar på kort sikt för att tillfredsställa sårbara befolkningars behov. Akut livsmedelsbistånd måste följaktligen bygga på en rigorös och öppen behovsbedömning, som tillhandahåller en analys av den mest tillfredsställande och mest lämpade blandningen av livsmedelsbistånd och annat bistånd samt tar hänsyn till risken för att marknaderna störs i onödan. Att kombinera livsmedelsbistånd med andra former av stöd för livsuppehälle bidrar till att de

berörda befolkningarnas egna krishanteringsmekanismer stärks.

35. Närhelst det är möjligt, och utan att marknaderna störs i onödan, bör bistånd, även livsmedelsbistånd, utnyttja lokala och regionala resurser och upphandlingar. Genom att utnyttja sådana resurser och upphandlingar undviker man inte endast ytterligare kostnader av miljömässig och ekonomisk art utan man involverar också lokal kapacitet samt främjar den lokala och regionala ekonomin. Man bör även överväga innovativa sätt att lämna bistånd i annan form, t.ex. kontanter eller kuponger.

36. EU kommer att se till att löften om humanitärt bistånd omvandlas till åtaganden och utbetalningar i rimlig tid och tydligt sammankopplas med behovsbedömningar, på lämpligt sätt anpassade efter händelseutvecklingen.

37. Humanitärt bistånd ska grundas på det behov som bedöms föreligga, inte på specifika mål. Emellertid råder det en betydande brist i fråga om finansieringen på global nivå för att tillgodose befintliga humanitära behov. Det antas att behovet av humanitärt bistånd mycket väl kan komma att öka på kort till medellång sikt till följd av demografiska, politiska/säkerhetsmässiga och miljörelaterade faktorer (inklusive klimatförändringen). För att tillfredsställa de humanitära behoven kommer det därför sannolikt att krävas mobilisering av större resurser internationellt, bl.a. från en utvidgad givarbas.

38. Sammantaget står EU redan idag för den största andelen officiellt internationellt humanitärt bistånd. EU har redan åtagit sig att generellt öka det offentliga utvecklingsbiståndet varifrån bidragen till det humanitära biståndet också tas. EU vill visa sitt åtagande för humanitära åtgärder genom att mobilisera tillräckliga medel för humanitärt bistånd på grundval av en behovsbedömning. I detta sammanhang skulle det vara lämpligt att det görs en bedömning av om de resurser som Europeiska gemenskapen har till sitt förfogande för humanitärt bistånd är tillräckliga mot bakgrund av dess komparativa fördelar. Medlemsstaterna bör också överväga att öka sitt bilaterala humanitära bistånd inom ramen för den generella ökningen av offentligt utvecklingsbistånd.

39. I de åtgärder som föranleds av humanitära behov måste hänsyn tas till vissa gruppers sårbarhet. I detta sammanhang kommer EU att ägna särskild uppmärksamhet åt kvinnor, barn, äldre personer, sjuka och personer med funktionshinder och tillgodose deras särskilda behov. Dessutom måste skyddsstrategier mot sexuellt och könsrelaterat våld införlivas i alla aspekter av det humanitära biståndet.

3.3 Kvalitet, effektivitet och ansvarsskyldighet ⁽¹⁾

40. Det är mycket viktigt att frågan om snabbhet och kvalitet tas upp för att ett fungerande humanitärt bistånd ska

⁽¹⁾ Principer, normer och utvärderingskriterier för humanitärt bistånd redovisas i bilagan till denna gemensamma förklaring.

kunna lämnas. Det är vårt ansvar som givare att säkerställa att det bistånd som tillhandahålls utgör det bästa tillgängliga alternativet och är lämpligt för sitt syfte. Därför bör humanitärt bistånd följa en serie internationellt erkända normer och principer. Dessa har inarbetats i uppförandekoden för Internationella röda korsets och Röda halvmånens samt icke-statliga organisationers katastrofhjälp⁽¹⁾ och i stora drag införlivats i den humanitära stadgan. Allmänt erkända miniminormer för katastrofåtgärder har redovisats generellt och sektorsvis, även genom Sphere-projektet⁽²⁾. Dessa principer för biståndsverksamhet ansluter till de internationellt godkända kriterierna för utvärdering av humanitärt bistånd från OECD/kommittén för utvecklingsbistånd.⁽³⁾ EU noterar också, som ett positivt inslag, arbetet med internationella lagar, regler och principer för katastrofåtgärder (International Disaster Response Laws, Rules and Principles, IDRL).

41. EU ställer sig oreserverat bakom dessa principer, normer och utvärderingskriterier, som tillsammans med initiativet för gott humanitärt givarskap bildar den allmänna ramen för att garantera en kvalitetsstrategi metod vid tillhandahållande av EU:s humanitära bistånd.
42. Politik inom de olika sektorsområdena av humanitära biståndsinsatser, exempelvis hälsa, näring, vatten och sanitet, livsuppehälle och skydd, måste anpassas till sammanhanget och till mottagarna för att få största möjliga effekt. Principen att inte göra skada är minimikravet bakom sådan politik och biståndsstrategi, som också innebär att miljörelaterade och andra långsiktiga överväganden måste beaktas ända från början, också vid korta, akuta insatser.
43. Ansvarsskyldighet inom ramen för humanitärt bistånd omfattar både ansvarsskyldighet gentemot europeiska medborgare när det gäller att bruka allmänna medel på bästa sätt, och ansvarsskyldighet gentemot de nödlidande i länder i humanitär kris, för att se till att biståndet på lämpligt sätt anpassas till omständigheterna och tillhandahålls på ett sådant sätt att det förbättrar utsikterna till återhämtning.
44. Indikatorer för att mäta kvalitet och resultat, kriterier för kostnadseffektivitet (t.ex. administrationskostnader i förhållande till det bistånd som når fram till mottagarna) och, i den mån det är möjligt, partnerskap med lokala befolkningsgrupper i olika stadier under biståndsprogrammen, särskilt vid utdragna kriser, allt detta är faktorer som EU noggrant kommer att beakta.
45. Ansvarsskyldigheten gentemot de nödlidande gör att biståndsgivaren är skyldig att arbeta inom ramarna för kvalitetsnormer, principer, policy och riktlinjer, och främjar verksamhet för utbildning och kapacitetsuppbyggnad, för att garantera att de nödlidande involveras. Kvalitet i genomförandet förutsätter en hög grad av tillförlitlighet hos parterna, och dessa bör därför väljas ut på

grundval av lämplighetskriterier och deras arbete görs till föremål för kvalitetskontroller under insatsens genomförande. Sådan kvalitetssäkring bör kunna uppnås av parterna, med hänsyn till deras storlek och grad av specialisering.

46. Bland åtgärderna i samband med ansvarsskyldighet ingår därför finansiell kontroll och rapportering om humanitära operationer, utvärdering och mätning av resultat och effektivitet, kostnads- och konsekvensanalys av olika åtgärdsalternativ, kvalitetssäkring, öppenhet, strategier för deltagande inom biståndet, och kommunikation.
47. Regelbunden utvärdering och lärdomar vid genomgång av åtgärder i samband med särskilda kriser är värdefulla inslag för att förbättra det humanitära biståndets effektivitet. EU skulle med fördel kunna samarbeta om både gemensamma strategier och utbyte av information om utvärderingar som görs av varje enskild givare. EU kommer därför att utbyta information om utvärderingsplanering, resultat och gensvar, även om partnerskapets kvalitet, och göra gemensamma genomgångar av lärdomar som gensvar på större kriser där flera givare är inblandade. EU bör samfällt regelbundet gå igenom sin allmänna verksamhet för humanitärt bistånd, om möjligt på årsbasis.

3.4 Mångfald och kvalitet i partnerskapen

48. Ett snabbt och fungerande gensvar på humanitära kriser till stöd för lokal kapacitet är beroende av tillgången på partner ute på fältet, särskilt det civila samhället och internationella organisationer som har ett mandat och vars legitimitet, sakkunskap och resurser gör det möjligt för dem att bemästra en viss aspekt av en kris.
49. FN och dess hjälporgan befinner sig i centrum av det internationella humanitära systemet som en normbildare, som koordinator och dessutom som viktig verkställande instans för humanitärt bistånd. På liknande sätt har Internationella rödakorskommittén ett specialiserat mandat baserat på internationella fördrag och är i många sammanhang, särskilt i konfliktsituationer, en av de få, och ibland den enda partnern, som har tillträde så att den kan ge skydd och lämna humanitärt bistånd. De nationella föreningarna för Röda korset och Röda halvmånen, med stöd av Internationella rödakors- och rödahalvmånenfederationen, är särskilt väl rotade i lokalsamhällena och ofta de som har bäst förutsättningar för att vidta omedelbara åtgärder vid naturkatastrofer. Icke-statliga organisationer är väsentliga för att det humanitära arbetet ska komma i gång, eftersom de bidrar med lejonparten av det internationella humanitära biståndet tack vare sin närvaro ute på fältet och sin flexibilitet, och har ofta en hög specialiseringsnivå. De är också ett direkt uttryck för aktivt medborgarskap i den humanitära sakens tjänst.

⁽¹⁾ Uppföranderegler för Internationella röda korset, Röda halvmånen och icke-statliga organisationer för genomförandet av program för katastrofinsatser (1994).

⁽²⁾ Spheres humanitära stadga och miniminormer.

⁽³⁾ Riktlinjer för utvärdering av humanitärt bistånd i komplicerade krisituationer från OECD/kommittén för utvecklingsbistånd.

50. EU understryker att den tillämpar principen om mångfald när det gäller genomförandepartner – FN, Röda korset/Röda halvmånen och icke-statliga organisationer – och erkänner att alla har komparativa fördelar som ger dem speciella förutsättningar att handla i vissa situationer eller under vissa omständigheter. EU erkänner emellertid också behovet av nära samordning, enhetlighet och komplementaritet mellan genomförandepartner på platsen.
51. Inom EU och internationellt förekommer ett flertal olika strategier för urval och kvalitetssäkring av genomförandepartner som tillhandahåller humanitärt bistånd. EU-givarnas urvalskriterier vid valet av genomförandepartner inkluderar professionalism och förvaltningskapacitet, kapacitet att avhjälpa konstaterade behov (teknisk och logistisk kapacitet, bl.a. närvaro på platsen och tillträde), upplutning bakom de humanitära principerna och internationell rätt, samt internationella uppförandekoder, riktlinjer och bästa praxis för lämnande av bistånd, specialistkunskap eller mandat, kostnadseffektivitet, lokala partnerskap och erfarenhet i operativa sammanhang, beredskap att delta i den samordningsverksamhet som upprättas för övergripande operativ slagkraft, ansvarsskyldighet, inklusive öppen rapportering om resultaten, och kvalitativ genomförandekapacitet, inklusive sund ekonomisk förvaltning. Utifrån sina olika traditioner kommer EU-medlemsstaterna och kommissionen att utbyta information om sin praxis vid urval av genomförandepartner.
52. För biståndsfördelningen krävs det särskilda administrativa förfaranden som varierar från en givare till en annan. Alla EU-givare kommer att eftersträva största möjliga flexibilitet inom sina system och rationalisera förfarandena så långt det går för att minska de administrativa bördorna på genomförandeorganisationerna, och parallellt säkra kvaliteten i partnerskapet och stark ansvarsskyldighet vid lämnande av bistånd.
53. Den lokala reaktionen på en humanitär kris är en viktig faktor. De lokala aktörerna står i främsta ledet när en katastrof plötsligt slår till, och befinner sig i ökande utsträckning också i centrum för de humanitära åtgärderna i komplicerade krissituationer. EU kommer att undersöka hur unionen på bästa sätt kan erbjuda stöd till kapacitetsuppbyggande verksamhet för att hållbart stärka den lokala handlingsberedskapen vid en katastrof, och uppmuntra genomförandepartnerna att främja partnerskap med lokala organisationer i berörda samhällen.

3.5 Kapacitet och snabbinsats

54. Inom EU finns redan olika former av kapacitet för snabbinsats av specialistgrupper och av humanitärt bistånd eller materiell hjälp. EU eftersträvar att undvika dubbelar-

bete genom att förstärka sina ansträngningar att åtgärda kapacitetsbrister genom att bygga vidare på befintliga system till stöd för internationella insatser, särskilt i de olika regionala logistiska naven.

55. EU kommer därför att undersöka på vilka sätt unionen kan stärka sina snabbinsatser vid humanitära kriser genom att i samarbete bygga på befintliga komparativa starka sidor, i samordning med insatser från humanitära organisationer generellt. EU strävar efter att stödja internationella insatser för att identifiera och avhjälpa konstaterade brister i genvaret, exempelvis när det gäller den internationella samordningen av logistik, transporter, kommunikationer och extracapacitet för snabba katastrofinsatser. EU kommer att främja tillgång till gemensamma humanitära tjänster för ett stort antal partner.
56. Först och främst kommer EU att bidra genom en öppen och övergripande kartläggning av alla faktorer i dess nuvarande resurser, i syfte att få en överblick över befintliga och potentiella resurser och hur dessa på effektivaste sätt kan utnyttjas.

3.6 Användning av civilskydd samt militära medel och resurser

57. Användningen av civilskyddsresurser och militära medel för att reagera på humanitära situationer måste vara förenlig med riktlinjerna för användningen av militära och civila försvarsresurser i komplexa nödsituationer ⁽¹⁾ och Oslo-riktlinjerna för användningen av militära och civila försvarsmedel vid internationell katastrofhjälp ⁽²⁾, särskilt för att garantera efterlevnaden av de humanitära principerna om neutralitet, humanitet, opartiskhet och oberoende. EU kommer att främja en samsyn beträffande dessa riktlinjer. EU kommer också att uppmuntra gemensam utbildning i internationell rätt och de grundläggande humanitära principerna.

Civilskydd ⁽³⁾

58. Det europeiska humanitära biståndet kan använda flera olika typer av gemenskapsinstrument och instrument som tillhandahålls av medlemsstaterna, bland annat civilskyddsresurser, som omfattar en rad olika statliga medel, men också icke-statliga. Dessa medel står, när de sätts in i ett humanitärt sammanhang i tredjeländer, under civilt kommando och sätts i princip in efter en formell begäran från den krisdrabbade staten. De sätts in bilateralt genom FN eller genom övervaknings- och informationscentrum inom ramen för gemenskapens civilskyddsmekanism. I ökande utsträckning använder medlemsstaterna sin civilskyddskapacitet till katastrofinsatser i tredjeländer, huvudsakligen i samband med natur- och miljökatastrofer samt

⁽¹⁾ Riktlinjerna för användningen av militära och civila försvarsresurser som används för att stödja FN:s humanitära insatser i komplexa nödsituationer (mars 2003).

⁽²⁾ Riktlinjerna för användning av militära och civila försvarsresurser vid internationell katastrofhjälp – Oslo-riktlinjerna (återupptogs av FN:s kontor för samordning av humanitära frågor [OCHA] i november 2006).

⁽³⁾ I detta sammanhang hänvisar civilskydd enbart till hjälpinsatser. Utöver för hjälpinsatser kan civilskyddet också användas som ett redskap för krishantering som avses i avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och till stöd för konsulärt bistånd.

tekniska katastrofer. När civilskyddsresurser sätts in vid humanitära kriser bör användningen av dessa vara behovsstyrd och komplementär till humanitärt bistånd och förenlig med detta. En fungerande samordning mellan olika europeiska aktörer och instrument samt respekt för FN:s överordnade samordningsroll är därför mycket viktigt. På EU-nivå förutsätter användningen av civilskyddsresurser inom ramen för mekanismen ett nära samarbete med ordförandeskapet. Civilskyddspersonal som utplaceras i humanitärt syfte kommer alltid att vara obehävd.

59. Vid natur- och miljökatastrof samt tekniska katastrofer kan civilskyddstjänstresurser ge ett viktigt bidrag vid humanitära insatser på grundval av bedömningar av humanitära behov och deras eventuella fördelar när det gäller snabbhet, specialisering och effektivitet, särskilt i det tidiga skedet av en katastrofinsats.
60. I komplicerade nödsituationer bör det snarare vara ett undantag att civilskyddsresurser tillgrips. Användning av dessa resurser i komplicerade krissituationer, bl.a. i sårbara situationer, är särskilt känslig eftersom det kan innebära att hjälpinsatserna riskerar att inte uppfattas som neutrala och opartiska. Detta kan leda till att hjälparbetarna, precis som de drabbade befolkningsgrupperna, utsätts för attacker från de krigförande parterna och förvägras tillträde till de drabbade befolkningsgrupperna, både när det gäller pågående och framtida nödsituationer. Dessa risker måste nogt vägas mot hur akuta de drabbades behov är och i vilken utsträckning dessa måste täckas av civilskyddsresurser.

Militära medel

61. Humanitärt bistånd kan på mycket speciella villkor utnyttja militära medel, särskilt för logistik- och infrastrukturstöd, huvudsakligen i samband med naturkatastrofer. EU har utarbetat en allmän ram för användning av medlemsstaternas militära eller militärt chartrade transportresurser samt ESFP-samordningsredskap som stöd för EU:s katastrofberedskap⁽¹⁾. Operativa standardförfaranden har utvecklats. EU har även infört bestämmelser om militärt stöd till EU:s katastrofinsatser (identifiering och samordning av tillgängliga medel och resurser).⁽²⁾ För att undvika att rågången mellan militära operationer och humanitärt bistånd blir oklar, är det väsentligt att militära medel och resurser endast används under mycket speciella omständigheter till stöd för humanitära hjälpinsatser som en sista utväg, dvs. när ett jämförbart civilt alternativ

saknas och endast användning av militära medel, som unik och enda tillgängliga resurs, kan fylla ett kritiskt humanitärt behov.

62. När militära medel eller resurser vid sådana tillfällen sätts in är det nödvändigt att respektera det primära ansvar som den berörda statens behöriga myndigheter har, liksom Förenta nationernas övergripande roll och ansvar i samordningen av internationell nödhjälp i tredjeländer.
63. EU fastslår på nytt att en humanitär insats i vilken militära resurser används måste behålla sin civila art och karaktär. Detta betyder att den humanitära insatsen som helhet, samtidigt som de militära resurserna kommer att fortsätta att stå under militär kontroll, måste kvarstå under de övergripande befogenheter och den övergripande kontroll som den ansvariga humanitära organisationen har, särskilt OCHA och den humanitära samordnaren (med det övergripande ansvaret för hjälpinsatsen). Detta innebär inte någon civil kontrollstyrning av militära resurser.
64. EU anser att civil-militär samordning, såsom väsentlig interaktion mellan civila/humanitära och militära aktörer i humanitära krissituationer, är av vikt för att skydda och främja humanitära principer. Samordning underlättas genom dialog, kontakter och gemensam utbildning.
65. EU bekräftar att det anser att tillhandahållandet av medlemsstaternas militära eller militärt chartrade transportresurser och/eller andra resurser för humanitära livräddningsinsatser bör ske kostnadsfritt till den berörda staten eller till den humanitära aktör som står som mottagare. EU uppmanar till ökade insatser av humanitära och militära aktörer för att förbättra det ömsesidiga samförståndet och respekten för respektive mandat och roller och för att tillsammans nå fram till tänkbara strategier för katastrofinsatser. I detta syfte åtar sig EU att vid behov och när det lämpar sig skicka ut civil-militära kontaktpersoner som ska underlätta och aktivt säkerställa civil-militär samordning.

4. Internationella humanitära åtgärder

66. Humanitära insatser är ett kollektivt ansvar på internationell nivå, och de involverar många olika organisationer, regeringar, lokalsamhällen och individer. För EU:s del är stödet till utvecklingen av den kollektiva globala förmågan att handla vid humanitära kriser en av grundsatserna bakom vår strategi. EU förbinder sig att inte dubblera befintliga internationella mekanismer.

(1) Allmän ram för användningen av medlemsstaternas militära eller militärt chartrade transportresurser samt ESFP-samordningsredskap som stöd för EU:s katastrofberedskap, dok. 8976/06.

(2) Militärt stöd till EU:s katastrofinsatser – Identifiering och samordning av tillgängliga medel och resurser, dok. 9462/3/06 REV 3 och dok. 14540/06 + COR 1.

67. Internationella insatser för att garantera en tillräcklig övergripande humanitär handlingsberedskap har förstärkts på senare år genom en reformering av det humanitära systemet under FN:s ledning, i samarbete med andra humanitära aktörer och givare. EU upprepar sitt starka stöd till reformering av det humanitära systemet i syfte att garantera en höjd handlingsberedskap till förmån för de nödlidande.
68. En viktig utmaning är att öka den totala volymen av finansiering av humanitära åtgärder för att motsvara ökande behov. EU stöder målet att göra finansieringen av det humanitära biståndet förutsägbart och flexibelt, genom såväl multilaterala som direkta (bilaterala) mekanismer, som var och en har komparativa fördelar. I detta syfte har nya finansiella mekanismer införts, särskilt FN:s centrala beredskapsfond och gemensamma humanitära fonder ⁽¹⁾. Dessa nya mekanismer välkomnas av EU som ett nyttigt komplement i en hel rad av tillgängliga finansieringsinstrument. EU erinrar om att bidrag till centrala beredskapsfonden bör tillkomma utöver löpande åtaganden ⁽²⁾ och inte ersätta direkt finansiellt stöd som finns tillgängligt för andra humanitära åtgärder och för samtliga genomförandepartner.
69. EU välkomnar det sätt på vilket FN framhåller "underfinansierade kriser" genom en särskild beståndsdel i den centrala beredskapsfonden som syftar till kanalisering av kompletterande resurser till dessa kriser, särskilt när dessa sammanfaller med "bortglömda kriser" ⁽³⁾, och påminner om vikten av en öppen, behovsbaserad fördelning av medel från den centrala beredskapsfonden.
70. En annan viktig fokuseringspunkt när det gäller att förbättra den globala handlingsberedskapen inför humanitära kriser är försöket att skapa större enhetlighet och bättre samordning mellan de olika aktörerna, och en klar prioritering och identifiering av luckor i åtgärdena genom tillämpning av den s.k. klusterstrategin ⁽⁴⁾ och förstärkning av systemet för humanitära samordnare. EU stöder helhjärtat dessa ansträngningar och påminner om att de i bred mening bör innefatta alla humanitära aktörer och bör tjäna till att förbättra den humanitära biståndssamarbetenheten på plats till förmån för de mest behövande.
71. Utöver de ansträngningar som görs inom EU för humanitärt bistånd erkänner EU till fullo behovet av att förstärka det nära samarbetet med andra i frågor avseende gott givarskap och effektiva humanitära insatser samt att
- plädera för de humanitära syftena. EU bekräftar att dess ansträngningar bör vara fast förankrade i bredare internationella strategier, inom UN-OCHA i dess centrala koordinerade roll. FN:s generalförsamlings resolution 46/182 är fortfarande en vägledande riktning i detta avseende.
72. EU erkänner att dess bidrag såsom en union av traditionella (statliga) givare av humanitärt bistånd, endast utgör en liten del av den samlade solidaritet och humanitet som så ofta visar de nödlidande genom privata donationer och stöd från släktingar eller andra grupper. En utvidgning av den statliga givarbasen skulle avsevärt kunna bidra till att fylla ökande humanitära behov. Alla former av humanitärt bistånd bör ges i enlighet med de humanitära principerna. För att garantera att resurserna följer behoven och för att hjälpa till med att förstärka ansvarsskyldigheten är det viktigt att alla givare rapporterar sina bidrag till det humanitära biståndet till det av FN och OCHA förvaltade finansiella spårningssystemet. Olika vägar för att få till stånd en mer komplett registrering av de källor för finansiella medel som inte härrör från regeringar i det finansiella spårningssystemet skulle med fördel kunna undersökas för att en rättvisande bild av de samlade humanitära insatserna ska kunna upprätthållas.
73. EU kommer att fortsätta sitt nära samarbete med andra viktiga givare av offentligt humanitärt bistånd, både i initiativet för gott humanitärt givarskap och via hela den breda skalan av kontakter mellan givare i bi- och multilaterala sammanhang. EU kommer också att uppmuntra gemensamma och bilaterala insatser med utåtriktad verksamhet för att vidga givarbasen utöver traditionella gränser.
74. EU noterar att en central faktor för att rädda liv – särskilt vid plötsligt inträffande lokala naturkatastrofer – är lokal kapacitet. Därför kommer unionen att stärka sina ansträngningar för att tillhandahålla mer lokal kapacitetsuppbyggnad hos dem som är bäst skickade att vidta åtgärder när katastrofen är ett faktum.
71. Utöver de ansträngningar som görs inom EU för humanitärt bistånd erkänner EU till fullo behovet av att förstärka det nära samarbetet med andra i frågor avseende gott givarskap och effektiva humanitära insatser samt att

⁽¹⁾ Landbaserade sammanslagna medel som finns tillgängliga för humanitära genomförandepartner och som förvaltas av FN:s lokala samordnare/humanitära samordnare.

⁽²⁾ FN:s generalförsamlings resolution 60/124 av den 15 december 2005.

⁽³⁾ Humanitära kriser som i kommissionens (GD Echo) bedömning av bortglömda kriser definieras som kriser med begränsad givarrespons, omfattande finansieringsbrister och låg grad av uppmärksamhet i medierna.

⁽⁴⁾ Ständiga kommittén för samarbete mellan kontoren: "Vägledande not om användning av klusterstrategin för en förstärkt humanitär handlingsberedskap", den 23 november 2006. Klusterstrategin opererar på två nivåer. På global nivå bygger strategin upp kapacitet inom fastställda viktiga bristområden. På lokal nivå förstärker klusterstrategin samordnings- och insatsförmågan genom att mobilisera kluster av humanitära organ och aktörer till att göra insatser på vissa aktivitetsområden, varvid varje kluster har en tydligt utsedd och redovisningsskyldig ledning.

5. Bistånd som continuum/contiguum

5.1 Minskad risk och sårbarhet genom förhöjd beredskap

75. EU noterar att minskad risk och sårbarhet genom förhöjd beredskap är väsentligt för att rädda liv, särskilt i zoner som är sårbara för naturkatastrofer och klimatförändringar. EU förbinder sig att främja arbetet för minskning av

katastrofrisk och för katastrofberedskap i utvecklingsländerna genom enhetliga och samordnade åtgärder lokalt, nationellt och regionalt. Därför kommer EU att främja internationella insatser inom Hyogo-handlingsplanen och även stödja en samordnande funktion för den internationella strategin för katastrofreduktion, för ökad krishanteringsförmåga på alla nivåer genom strategisk planering och strategiska åtgärder.

76. EU kommer att fastställa en övergripande policystrategi för EU till stöd för insatser på detta område med särskild fokusering på katastrofutsatta länder och regioner och de mest sårbara grupperna. EU kommer att stödja gemenskapsbaserad beredskapsverksamhet i samband med humanitära insatser och integrerat katastrofförebyggande i en utvecklingspolitik baserad på egenansvar och nationella strategier i katastrofutsatta länder ⁽¹⁾ ⁽²⁾.

5.2 Övergång och snabb återhämtning samt säkerställande av kopplingen till utvecklingsbiståndet

77. Återhämtning och återuppbyggnad efter en katastrof utgör en allvarlig utmaning, där det inte bara krävs akut katastrofbistånd utan även struktur- och utvecklingsåtgärder. Det är alltså viktigt att se till att humanitära biståndsinstrument, biståndsinstrument för utveckling och andra relevanta biståndsinstrument samverkar bättre, särskilt i sårbara situationer och när samhällen försöker återhämta sig från effekterna av kriser. För att en bättre koppling mellan katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsbistånd ska kunna uppnås krävs det att humanitära aktörer och utvecklingsaktörer redan i de tidigaste skedena av en krishanteringsinsats samordnar och agerar parallellt så att en smidig övergång kan garanteras. Detta kräver ömsesidig medvetenhet om olika modaliteter, instrument och metoder hos alla aktörer och flexibla och innovativa övergångsstrategier. På internationell nivå studerar gruppen för snabb återhämtning särskilt hur man kan hantera kopplingen mellan katastrofbistånd och utvecklingsbistånd i de tidigaste skedena av katastrofbiståndsinstrumenterna.
78. EU kommer att samarbeta när det gäller att gå vidare med praktiska metoder för en koppling mellan katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsbistånd. Dessa metoder bör bygga på vunna erfarenheter och lärdomar och ta itu med att förbättra samarbetet mellan humanitära organ och utvecklingsorgan och andra biståndsaktörer, inklusive det internationella samfundet, särskilt på fältet och i sårbara situationer eller komplicerade nödsituationer. I övergångssituationer kvarstår ett behov av att garantera synergier

mellan det humanitära biståndet och utvecklingsbiståndet, samtidigt som deras respektive mål, principer och strategier respekteras.

DEL TVÅ – EUROPEISKA GEMENSKAPEN OCH HUMANITÄRT BISTÅND

79. Gemenskapspolitiken beträffande humanitärt bistånd styrs av rådets förordning (EG) nr 1257/96 av den 20 juni 1996 ⁽³⁾, som anger de viktigaste målen för gemenskapens humanitära bistånd till tredjeländer.
80. Gemenskapen kommer att tillämpa de gemensamma principer och den goda praxis som fastställs i del ett inom den gemensamma ram som anges för tilldelning av EU:s humanitära bistånd.

1. Komparativ fördel

81. Gemenskapen utmärks av sin komparativa fördel och sitt mervärde, vilka möjliggör komplementaritet med medlemsstaternas och andra humanitära givares bilaterala politik.
82. På gemenskapens vägnar tillför kommissionen mervärde genom följande roller:
83. För det första, en global närvaro. Genomförandet av gemenskapens humanitära bistånd genom ett nät av experter på fältet som är spridda över hela världen och som arbetar på fältkontor, inklusive regionala biståndskontor. Detta innebär att gemenskapen är en av de få givare som har en omfattande humanitär närvaro av specialister på fältet. Dessutom kan kommissionen anlita stöd av sitt omfattande nät av delegationer. Detta gör det möjligt för gemenskapen att sköta tilldelningen av bistånd på ett effektivt sätt, på grundval av närvaro, expertis (särskilt beträffande behovsbedömning) och snabba insatser och att aktivt hjälpa partner ute på fältet att förbättra den övergripande humanitära insatsen. Dessutom har gemenskapen goda möjligheter att vid behov snabbt komplettera EU-medlemsstaternas bilaterala krisbidrag.
84. För det andra, att med stöd av medlemsstaterna säkerställa konsekvens i gemenskapspolitiken, särskilt där det finns kontaktpunkter mellan gemenskapspolitiken på områdena för humanitärt bistånd, utveckling, livsmedelstrygghet, folkhälsa och mänskliga rättigheter, bland annat genom koppling mellan katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsbistånd, strategier för att minska risken för katastrofer och beredskapsstrategier.

⁽¹⁾ Det europeiska samförståndet om utveckling, punkt 22.

⁽²⁾ Härvid noterar EU i en positiv anda de principer om bättre återuppbyggnad som skisseras i "Centrala förslag för en bättre återuppbyggnad" – en rapport från FN:s generalsekreterares särskilda utsände för återuppbyggnad efter tsunamin, William J. Clinton, december 2006.

⁽³⁾ EGT L 163, 2.7.1996, s. 1.

85. För det tredje, att främja god humanitär praxis. Under årens lopp har gemenskapen fått ett stort erkännande som förebildlig givare och som ger omfattande bidrag vid humanitära insatser. Gemenskapen är en föregångare när det gäller att se till att anslagen för humanitärt bistånd grundar sig på behoven och att ingen humanitär kris försummas i de internationella humanitära krisinsatserna. Gemenskapen har också en unik ställning vad beträffar möjligheterna att uppmuntra andra humanitära givare att genomföra effektiva och principfasta strategier för humanitärt bistånd
86. För det fjärde har gemenskapen ofta en komparativ fördel genom att den på ett mer flexibelt sätt kan ingripa i politiskt känsliga situationer.
87. För det femte, genom att underlätta samordningen. Kommissionen kommer att fortsätta att främja nära samordning mellan sin egen verksamhet och medlemsstaternas verksamhet, både på beslutsfattande nivå och på fältet. Kommissionen kommer också att stödja samordningen med andra givare och arbeta med FN-systemet för att garantera strategisk samordning av både bestämda krishanteringsinsatser och politiska frågor på högkvarternivå och fältnivå.
88. När det gäller bedömning av behov har kommissionen utarbetat en särskild metod för att årligen analysera allmän sårbarhet och kristillstånd på komparativ landsnivå – bedömningen av de globala behoven. Denna bedömning ges offentlighet och har getts bred spridning som "god praxis" inom ramen för det goda humanitära givarskapet. Det är genom denna metod som gemenskapens årliga programplaneringsstrategi för humanitärt bistånd utformas. Detaljerade behovsbedömningar som utformar specifika krishanteringsinsatser görs, med anlitande av värdefull operativ expertis och med nära koppling till genomförandepartner.
89. För att garantera en rättvis metod där särskild uppmärksamhet ägnas kriser som försummas i den övergripande humanitära biståndsverksamheten tillämpar kommissionen en särskild metod för att identifiera "bortglömda kriser" och garantera att de medel som behövs tilldelas.
90. Kommissionen har genom finansieringen av sin katastrofberedskap, inbegripet Dipecho, och med stöd av budgeten för humanitärt bistånd, förvärvat avsevärd praktisk erfarenhet av katastrofberedskap med fokus på samhällsbaserade åtgärder, inbegripet informationsåtgärder, krisövningar, lokala system för tidig varning, träning och utbildning. Sådan verksamhet bidrar till att mildra konsekvenserna av katastrofer för sårbara befolkningar. Denna metod med samhällsbaserad katastrofberedskap bör fortsätta samtidigt som det görs ytterligare strävanden för att integrera minskning av risken för katastrofer i utvecklingsbiståndet på längre sikt.
91. Kommissionen kommer att upprätthålla en insatsförmåga av hög kvalitet och förmågan att reagera snabbt. I detta syfte kan den lämpligen förstärka sin beredskap före kriser, bland annat situationsbedömningar och analys av resurserna för insatser och arrangemang för stark ökning av behoven, särskilt med anlitande av kommissionens omfattande expertis på området för humanitär verksamhet på fältet och humanitär närvaro (Echo-expertiser och regionala biståndskontor). Kommissionens arrangemang kommer även i fortsättningen att ge ett mervärde och bör ha koppling till medlemsstaternas och genomförandepartnerernas (inklusive Förenta nationernas grupper för katastrofbedömning och samordning).
92. Kommissionen verkar i nära partnerskap med de humanitära organisationerna – särskilt FN:s biståndsorgan, Röda korset/Röda halvmånen och icke-statliga organisationer som har de bästa möjligheterna att genomföra humanitärt bistånd ute på fältet. En stark partnerskapsstrategi ingår i de överenskommelser som styr förbindelserna med dessa organisationer.

2. Att förverkliga ett gott givarskap

93. För både civilskyddsmekanismer och krisinsatsmekanismer behöver gemenskapen se till att humanitära insatser är oberoende av andra mål, t.ex. politiska och militära.
94. Det finansiella ansvaret för gemenskapsbudgeten är strikt på EU-nivå. Rapporteringskrav och förfaranden för det humanitära bistånd som förvaltas av kommissionen hör därför för närvarande till de genomgripande som någon av de viktigaste offentliga givarna har. Detta är ett tydligt krav beträffande ansvaret inför de europeiska medborgarna vilken omsorgsfullt övervakas av institutionerna och återspeglas i det faktum att alla gemenskapens finansieringsbeslut offentliggörs. Gemenskapen förpliktar sig att fortsätta strävandena att rationalisera och förenkla sina förfaranden för humanitärt bistånd för att minska den administrativa bördan för genomförandeorganisationer inom ramen för de tillämpliga reglerna. Harmonisering av gemenskapens rapportering på det humanitära området kommer att ske i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna om allmän finansiell redovisningsskyldighet och kontroll.
95. För att garantera och förbättra effektiviteten och konsekvensen hos gemenskapens och medlemsstaternas system för humanitärt bistånd driver kommissionen ett system i 14 punkter för att medlemsstaterna ska kunna rapportera sina humanitära bidrag. Denna rapportering harmoniseras med och vidarebefordras till OCHA:s system för finansiell uppföljning, vilket bidrar till den övergripande kvaliteten på rapporteringen på det humanitära området.

96. Medlemsstaterna och Europaparlamentet uppmuntrar kommissionen vid genomförande av god givarpraxis och åtar sig att noggrant undersöka frågan om tillräckliga budgetanslag för humanitärt bistånd i framtida budgetplaner.
97. Konkret kommer gemenskapen på medellång sikt att sträva efter att
- förstärka sin roll när det gäller att plädера för humanitära insatser,
 - intensifiera strävandena att öka medvetenheten om humanitära principer/överväganden i EU-institutionernas arbete,
 - fungera som en drivande kraft, särskilt inom EU, för att gå vidare med en väl samordnad strategi för "bästa praxis" för tillhandhållande av humanitärt bistånd,
 - underlätta alla medlemsstaters medverkan i tillhandahållandet av humanitärt bistånd genom att i förekommande fall dela med sig av samlade erfarenheter och erbjuda särskild vägledning (t.ex. beträffande modaliteter och partner), med särskild tonvikt på att uppmuntra deltagande av det civila samhället i de nya EU-medlemsstaterna,
 - arbeta tillsammans med andra, t.ex. FN, Röda korset/Röda halvmånen och humanitära icke-statliga organisationer, för att garantera bättre behovsanalys och identifiera kvarstående brister i insatserna,
 - främja utbyte av strategier, behovsbedömningar och kontextanalyser på ett mer systematiskt sätt för att förbättra den kollektiva förmågan att ge ett bättre bistånd,
 - främja mervärde i sektorspolitiken på grundval av internationella bästa praxis inom särskilda policyområden (t.ex. barn i katastrofsituationer, livsmedelsbistånd, hälsovård),
 - förstärka samordningen med andra policyområden och instrument (kopplingen mellan katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsbistånd, stabilitets- och civilskyddsinstrument),
 - ytterligare förbättra sin förmåga att reagera snabbt och flexibelt vid plötsliga katastrofer,
 - närmare studera frågan om transport och logistik och beredskap före katastrofer, inklusive utplacering i förväg av förråd,
- fortsätta att arbeta med partner för att garantera kvalitet och redovisningsskyldighet inom det humanitära biståndet och samtidigt underlätta flexibla och snabba insatser när sådana behövs,
 - fortsätta att rationalisera och förenkla sina administrativa krav för att förstärka samarbetet med partnerna och förbättra effektiviteten på fältet,
 - sörja för konsekvent förståelse och tillämpning av internationellt överenskomna normer och riktlinjer för biståndsgivning och komplettera de riktlinjerna med en skräddarsydd metod om det konstateras att det finns brister,
 - systematisera lärdomar vid krishanteringsinsatser, utöver ett bibehållande av det normala programmet för extern utvärdering och revision, och därigenom bidra till att öka effektiviteten hos gemenskapsfinansierade biståndsåtgärder,
 - förmedla verkan och betydelsen av gemenskapens humanitära bistånd till den europeiska allmänheten för att garantera fortsatt höga nivåer på stödet från medborgarna.
98. Gemenskapen strävar därför efter mervärde genom att själv tillämpa gott givarskap och starkt partnerskap och samtidigt uppmuntra andra till detta, genom att främja högkvalitativa behovsbaserade insatser där man drar nytta av lärdomar från tidigare kriser och genom att fortsätta att sträva efter att förbättra prestationerna och yrkesmässigheten vid biståndsgivningen.

DEL TRE – SLUTBESTÄMMELSER

99. Genom att enas om denna förklaring förbinder sig rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, Europaparlamentet och Europeiska kommissionen att arbeta för att främja effektiviteten i EU:s humanitära bistånd.
100. Europeiska kommissionen kommer att lägga fram en handlingsplan för praktiska åtgärder för att genomföra denna förklaring, i nära samråd med andra relevanta intressenter och med tillbörligt beaktande av alla inblandade aktörers respektive roller och befogenheter för att tillhandahålla EU:s humanitära bistånd.
101. EU:s utveckling i arbetet med att genomföra detta samförstånd om humanitärt bistånd bör diskuteras regelbundet i rådet och med Europaparlamentet, och ses över fem år efter undertecknandet.

BILAGA

Principer, normer och utvärderingskriterier för humanitärt bistånd

- Hjälp och skydd bör tillhandahållas i enlighet med respekt för mänsklig värdighet, humanitära värderingar och mänskliga rättigheter, så som har fastställts i internationell rätt. Detta förutsätter att tillhandahållandet av bistånd inte påverkas av särintressen, vare sig de är ekonomiska, politiska, kulturella eller religiösa. Bedömningen av behoven bör under alla förhållanden ligga till grund för det humanitära programmet. Detta avser de humanitära principerna opartiskhet, neutralitet och oberoende gentemot varje politisk, ekonomisk eller religiös dagordning, inklusive en utrikespolitik som förs av en regering eller en grupp regeringar. (→ *OECD/kommittén för utvecklingsbistånd (DAC) – kriterierna för effekt, tackning och slagkraft*)
 - Kvalitativt katastrofbistånd bör tillhandahållas så nära som möjligt till så många berörda personer som möjligt, så snabbt som möjligt, utifrån tillgängliga resurser. Detta nödvändiggör utveckling av lämplig och tillräckligt snabbt insatsberedd kapacitet för beredskap och åtgärder vid katastrofer. (→ *OECD/DAC – kriterierna för snabbhet, tackning och effektivitet*)
 - Biståndsadministratörer bör ansvara för de resultat och konsekvenser de uppnår, inte bara för hur resurserna förvaltas. De bör vara ansvarsskyldiga inför de berörda människorna och gentemot skattebetalande givare. Professionell planering, övervakning, utvärdering och revision är redskap för att skapa ansvarsskyldighet och öppenhet. (→ *OECD/DAC – kriterierna för effekt, hållbarhet, tackning och slagkraft*)
 - Alla berörda personer bör behandlas som värdiga människor som står på egna ben, snarare än som hjälplösa objekt. Hur biståndet tillhandahålls kan vara lika viktigt som själva biståndet. Berörda befolkningsgrupper bör delta i att fatta beslut som påverkar deras liv. Deltagande är både en universell rättighet och god förvaltningspraxis. (→ *OECD/DAC – kriterierna för ändamålsenlighet och relevans*)
 - Bistånd bör tillhandahållas på ett sätt som tar hänsyn till komplexitet och variation i människors sårbarhet och bör omfatta övergripande frågor såsom jämställdhet och omedelbar och långsiktig effekt på miljön. Mäns behov och kvinnors är inte identiska. Inte heller sammanfaller barns rättigheter och behov med ungdomars eller vuxnas. På liknande sätt kan särskilda etniska eller religiösa grupper kräva särskilda strategier och överväganden och en extra känslighet, exempelvis när det gäller den mat som tillhandahålls. (→ *OECD/DAC – kriterierna för ändamålsenlighet och relevans*)
 - De omedelbara livräddande och livsuppehållande behoven är en absolut prioritet, men katastrofbiståndet bör utgöra en solid grund för långsiktig mänsklig utveckling, inklusive kultur- och miljöutveckling. Planering på längre sikt och samordning med givare av utvecklingsbistånd behövs för att skapa integrerade program som kopplar samman nödhjälpsprogram med program på medellång sikt, särskilt rehabilitering, återuppbyggnad och utvecklingsprogram. Detta bör syfta till att bistå befolkningarna med att återupprätta och förstärka sina egna hävdvunna krishanteringsmekanismer. (→ *OECD/DAC – kriterierna för effekt, anknytning, enhetlighet och hållbarhet*)
 - Katastrofbiståndsresurserna bör förvaltas på ett professionellt sätt, med uppmärksamhet på kostnaden. God praxis för personaladministration och stöd till personalen är en central administrativ funktion, där personalens säkerhet, välbefinnande, rättigheter, värdighet och effektivitet prioriteras. (→ *OECD/DAC – kriterierna för (kostnads)effektivitet och slagkraft*)
 - Potentiella oavsiktliga skadeeffekter av de humanitära åtgärderna (exempelvis förlängning av konflikten) eller effekter som främjar orättvisa biståndsmottagarna sinsemellan bör identifieras från det inledande stadiet vid utformningen av programmet och bör proaktivt undvikas. (→ *OECD/DAC – kriterierna för slagkraft, ändamålsenlighet, relevans och effekt*)
-

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH
ORGAN

EUROPAPARLAMENTET

**Konferensen mellan organen för gemenskaps- och EU-frågor vid Europeiska unionens parlament
(COSAC)**

Bidrag antaget vid COSAC:s XXXVIII:e sammanträde i

Estoril den 14–16 oktober 2007

(2008/C 25/02)

1. Regeringskonferensen och Europas framtid

- 1.1 COSAC välkomnar ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte i Bryssel den 21–22 juni, där en överenskommelse nåddes om att sammankalla en regeringskonferens i enlighet med artikel 48 i fördraget om Europeiska unionen (FEU).
- 1.2 COSAC stöder ordförandeskapets beslutsamma ståndpunkt angående metoden och tidtabellen för regeringskonferensen, så att konferensen kan utföra sitt arbete i enlighet med det tydliga och precisa mandat som Europeiska rådet beslutat om. COSAC välkomnar att mandatet för regeringskonferensen omfattar en vidare utveckling av de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen, samtidigt som de centrala punkterna från 2004 års regeringskonferens i detta avseende bevaras.
- 1.3 COSAC stöder ordförandeskapets målsättning att regeringskonferensens arbete ska slutföras snarast möjligt. Därför vill COSAC att reformfördraget ska godkännas vid stats- och regeringschefernas informella möte den 18–19 oktober, så att de nya institutionella överenskommelserna efter att ha ratificerats har trätt i kraft före valet till Europaparlamentet i juni 2009.
- 1.4 COSAC anser att såväl de nationella parlamenten som Europaparlamentet kommer att få en viktigare och starkare roll i EU:s beslutsprocess till följd av de nya subsidiaritetsförfarandena och de ytterligare bestämmelserna i det nya reformfördraget. Dessa mekanismer ska bidra till att öka de nationella parlamentens delaktighet i EU:s beslutsprocess och till att öka deras betydelse på EU-området för regeringarna.
- 1.5 COSAC skulle uppskatta ett förtydligande i artikel 6 i protokoll nr 2 till fördraget om Europeiska unionen (protokollet om tillämpningen av subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen) om att tidsramen för subsidiaritetskontrollen på åtta veckor inte borde inledas förrän ett utkast till rättsakt har överförts till de nationella parlamenten på unionens samtliga officiella språk.
- 1.6 Vidare medger COSAC att tillämpningen av de nationella parlamentens nya rättigheter inom ramen för det nya fördraget inte bara kräver en mer omfattande dialog mellan de nationella parlamenten utan även EU-institutionernas fulla samarbete för att ett informationsutbyte med de nationella parlamenten i syfte att främja EU-lagstiftningens öppenhet, demokrati och legitimitet ska kunna garanteras. Därför torde den aktuella processen med regeringskonferensen utgöra ett bra tillfälle att stärka kommunikationskanalerna med de nationella parlamenten, så att de kan bli nära delaktiga och göra sina röster hörda. COSAC vill att de nationella parlamenten ska delta i regeringskonferenserna.

2. Samarbete med Europeiska kommissionen

- 2.1 I september 2006 började kommissionen att överföra alla nya förslag och samrådsdokument direkt till de nationella parlamenten, och uppmanade dem att yttra sig om dessa för att förbättra processen med utarbetandet av politiken. COSAC konstaterar att bedömningen av denna mekanism ungefär ett år efteråt till största delen är positiv. Genom denna mekanism har de nationella parlamentens samarbete fått en ny dimension och de nationella parlamentens övervakning av EU-frågorna har underlättats.
- 2.2 COSAC välkomnar kommissionens åtagande att beakta de nationella parlamentens åsikter. Denna mekanism måste bevaras vid sidan av tillämpningen av bestämmelserna i reformfördraget om de nationella parlamenten. Mekanismen har uppmuntrat många nationella parlament att spela en mer aktiv roll i förberedandefasen för lagstiftningen inom ramen för EU:s beslutsfattande och har därmed ökat deras möjligheter att verkligen delta i processen i ett tidigt skede.
- 2.3 COSAC betonar vikten av att dialogen mellan kommissionen och de nationella parlamenten utvecklas och vill att detta ska omfatta konkreta åtgärder för att de nationella parlamenten i ett tidigt skede ska informeras om kommissionens politiska förslag. I detta sammanhang upprepar COSAC de önskemål som framfördes redan vid COSAC:s XXXVII:e sammanträde i Berlin om att de nationella parlamentens ståndpunkter ska beaktas av kommissionen vid utarbetandet av dess lagstiftnings- och arbetsprogram för 2008.
- 2.4 Beträffande de förslag som kommissionen sänt till de nationella parlamenten uppmanar COSAC kommissionen att ladda upp de olika kommentarer som den mottagit från de nationella parlamenten på IPEX (Interparliamentary EU Information Exchange). COSAC uppmuntrar också kommissionen att ge de nationella parlamenten en utvärdering av hur den har beaktat eller avser att beakta deras åsikter vid utarbetandet av framtida politik.

3. Parlamentens övervakning av Lissabonstrategin

- 3.1 COSAC konstaterar att de nationella parlamenten redan deltar aktivt i genomförandet av Lissabonstrategin, nämligen i sin roll som lagstiftare. COSAC vill dock utveckla detta ytterligare när det gäller vissa parlaments övervakning av den öppna samordningsmetoden av Lissabonstrategin.
- 3.2 COSAC uppmuntrar parlamenten att försöka påverka processens inledande skeden, eftersom det skulle möjliggöra ett samband med den efterföljande genomförandefasen som parlamenten medverkar i. COSAC betonar de nationella parlamentens betydelse för Lissabonstrategin när det gäller deras nationella egenansvar och synlighet.
- 3.3 COSAC betonar att ett ökat elektroniskt interparlamentariskt utbyte av information och bästa praxis om övervakningen av Lissabonstrategin skulle bidra ytterligare till att öka parlamentens betydelse på detta område. I detta sammanhang välkomnar COSAC att de nationella parlamenten och Europaparlamentet fortsätter sitt samarbete inom ramen för de gemensamma parlamentariska sammanträden som anordnats sedan 2005 inför Europeiska rådets vårmöte.
- 3.4 COSAC uppmanar samtliga nationella parlament att granska denna fråga, närmare bestämt före den förestående översynen av Lissabonstrategin vid Europeiska rådets vårmöte 2008 under det slovenska ordförandeskapet, och betonar vikten av att de nationella parlamenten informeras om de pågående förberedelserna inför den nya treåriga genomförandecykeln för 2008–2011.

4. EU:s Medelhavsdimension

- 4.1 COSAC betonar Medelhavsområdets strategiska betydelse för EU. EU:s politik för Medelhavspartnerna ska aktivt bidra till främjandet av den politiska stabiliteten, säkerheten och utvecklingen av ett område med gemensamt välstånd. COSAC uppmuntrar främjandet av sociala och kulturella utbyten, för att öka förståelsen mellan människor och olika religioner.
- 4.2 COSAC uppmuntrar EU:s medlemsstater att använda de befintliga politiska instrumenten, det vill säga Europa–Medelhavspartnerskapet och Europeiska grannskapspolitiken, på ett mer sammanhängande och rationellt sätt, så att den omfattande uppsättningen med politiska föreskrifter i associeringsavtalen från Barcelona ordentligt kan införlivas i de enskilda partnerstaternas nationella politiska program. COSAC påpekar att sambandet mellan de tre samarbetsområdena – fred, handel och det civila samhället – måste betonas. COSAC vill att Europa–Medelhavspartnerskapets dagordning ska omfatta ett utökat kultur- och universitetssamarbete i syfte att utveckla ett särskilt område för dimensionen med kulturella identiteter.

- 4.3 COSAC betonar den avgörande betydelsen av Europa–Medelhavspartnerskapets parlamentariska dimension, det vill säga fastställandet av prioriteringarna för de bilaterala och multilaterala dimensionerna. COSAC välkomnar också kontakterna och utbytena inom ramen för vänskapsgrupper, besök och delegationer. COSAC betonar att samtliga dessa i hög grad kan bidra till partnerskapets synlighet samt skapa en viss känsla av egenansvar för alla berörda aktörer i processen.
- 4.4 COSAC uppmanar samtliga berörda partner att bedriva ett nära samarbete för att utforma en omfattande och integrerad politik på området för migration som kan upprätta det nödvändiga sambandet mellan båda sidors förväntningar, och bedöma migrationens fördelar för alla berörda parter. COSAC betonar att den allvarliga frågan om illegal invandring måste hanteras, samtidigt som de mänskliga rättigheterna måste respekteras fullt ut, däribland behovet att kraftfullt bekämpa människohandel, som leder till förluster av människoliv och ett mycket stort lidande, och att erkänna att migration och utveckling hänger nära samman. Det är också mycket viktigt att erkänna fördelarna med den lagliga invandringen, särskilt invandring av utbildade personer på EU:s arbetsmarknad.
5. **Parlamentens övervakning av EU:s finansiella program**
- 5.1 COSAC uppmanar de EU-institutioner som omfattas av interinstitutionella avtal att vid utarbetandet av EU:s fleråriga ram (den så kallade budgetplanen) informera de nationella parlamenten om denna rams prioriteringar och strategiska mål.
- 5.2 COSAC uppmanar de nationella parlamenten att ytterligare utveckla sin granskning av dessa specifika områden, det vill säga den fleråriga ramen, de specifika utgiftsprogrammen och den årliga budgeten. Denna tredelade granskning kan ge en bredare och djupare insyn i EU:s finansiella programstruktur.
- 5.3 Inom ramen för översynen av budgeten för 2008–2009 uppmanar COSAC de nationella parlamenten att framföra sina åsikter innan denna översyn avslutas, genom att aktivt delta i den konferens som kommissionen ska anordna efter att den samrådsperiod som kommissionen inlett har avslutats. De nationella parlamenten uppmanas också att utbyta information om resultatet av sin granskning och om huruvida de har vidarebefordrat sina åsikter direkt till kommissionen.
-

KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾

29 januari 2008

(2008/C 25/03)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	US-dollar	1,4773	TRY	turkisk lira	1,7402
JPY	japansk yen	158,02	AUD	australisk dollar	1,6641
DKK	dansk krona	7,4524	CAD	kanadensisk dollar	1,4759
GBP	pund sterling	0,74295	HKD	Hongkongdollar	11,5299
SEK	svensk krona	9,4487	NZD	nyzeeländsk dollar	1,8988
CHF	schweizisk franc	1,6154	SGD	singaporiensk dollar	2,0979
ISK	isländsk krona	95,60	KRW	sydkoreansk won	1 395,61
NOK	norsk krona	8,0350	ZAR	sydafrikansk rand	10,5927
BGN	bulgarisk lev	1,9558	CNY	kinesisk yuan renminbi	10,6284
CZK	tjeckisk koruna	25,903	HRK	kroatisk kuna	7,2496
EEK	estnisk krona	15,6466	IDR	indonesisk rupiah	13 772,87
HUF	ungersk forint	258,23	MYR	malaysisk ringgit	4,7828
LTL	litauisk litas	3,4528	PHP	filippinsk peso	59,860
LVL	lettisk lats	0,6975	RUB	rysk rubel	36,1630
PLN	polsk zloty	3,6173	THB	thailändsk baht	46,300
RON	rumänsk leu	3,7350	BRL	brasiliansk real	2,6226
SKK	slovakisk koruna	33,659	MXN	mexikansk peso	16,0413

(¹) Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

V

(Yttranden)

ADMINISTRATIVA FÖRFARANDEN

KOMMISSIONEN

Bedrivande av regelbunden lufttrafik

Irlands anbudsinfördran, i enlighet med artikel 4.1 d i rådets förordning (EEG) nr 2408/92 angående bedrivande av regelbunden lufttrafik i Irland

(Text av betydelse för EES)

(2008/C 25/04)

1. Inledning

Irland har med tillämpning av artikel 4.1 a i rådets förordning (EEG) nr 2408/92 av den 23 juli 1992 om EG-lufttrafikföretags tillträde till flyglinjer inom gemenskapen beslutat att från och med den 22 juli 2008 ändra de bestämmelser om allmän trafikplikt som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* C 39 av den 16 februari 2005 för regelbunden lufttrafik på följande linjer:

- Galway – Dublin
- Kerry – Dublin
- Knock – Dublin
- Derry – Dublin
- Donegal – Dublin
- Sligo – Dublin

Villkoren för den allmänna trafikplikten har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* C 39 av den 16 februari 2005, ändrad genom det meddelande som offentliggjordes i EUT C 24 av den 29.1.2008.

Om inget lufttrafikföretag inom en månad efter offentliggörandet utövar eller står i begrepp att utöva sådan regelbunden lufttrafik, i enlighet med den allmänna trafikplikten, och utan att begära ekonomisk ersättning, har Irland beslutat att inom ramen för det förfarande som föreskrivs i artikel 4.1 d i ovan nämnda förordning fortsätta att begränsa tillträdet till dessa linjer till ett enda lufttrafikföretag och att efter infördran av anbud upplåta rätten att trafikera dessa linjer fr.o.m. den 22 juli 2008.

2. Syftet med anbudsinfördran

Direkt regelbunden lufttrafik från den 22 juli 2008 på en eller flera av de linjer som anges ovan i enlighet med den allmänna trafikplikt som gäller för linjerna i fråga och som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* C 39 av den 16 februari 2005, ändrad genom det meddelande som offentliggjordes i EUT C 24 av den 29.1.2008.

Förutom enskilda anbud för varje linje får lufttrafikföretag även lämna in kombinerade anbud för nedan angivna kombinationer. Sådana kombinerade anbud välkomnas, om den föreslagna kompensationsnivån är lägre än summan av de två enskilda anbuden (på grund av stordriftsfördelar osv.).

- Derry – Dublin med Knock – Dublin
- Derry – Dublin ned Donegal – Dublin
- Knock – Dublin med Sligo – Dublin
- Donegal – Dublin med Sligo – Dublin

De villkor för allmän trafikplikt som gäller för sträckorna i fråga och som har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* C 39 av den 16 februari 2005 och ändrats genom det meddelande som offentliggjordes i EUT C 24 av den 29.1.2008 ska gälla i varje enskilt fall.

3. Deltagande

Alla lufttrafikföretag som innehar giltig operativ licens för lufttrafik, utfärdad av en medlemsstat enligt rådets förordning (EEG) nr 2407/92 får delta i anbudsinfördrandet. Trafiken ska bedrivas mellan flygfält som omfattas av den irländska luftfartsmyndighetens (Irish Aviation Authority) jurisdiktion.

4. Anbudsförfarandet

För detta anbudsförfarande gäller bestämmelserna i artikel 4.1 d-i i rådets förordning (EEG) nr 2408/92.

5. Information till anbudsgivarna

Samtliga anbudshandlingar, bl.a. anbuksformulär, krav på ekonomiska uppgifter, uppgifter om den demografiska och socioekonomiska situationen i upptagningsområdet kring flygplatsen, om flygplatsen (tidigare passagerarantal, landningsavgifter, teknisk utrustning osv.) samt kontraktvillkoren kan erhållas gratis från: Department of Transport, 44 Kildare Street, Dublin 2, Ireland. Kontaktperson: Mr Denis Murphy Tfn: (353) 1 604 15 94, Fax (353) 1 604 16 81, e-post: airports@transport.ie

6. Uppgifter som ska ingå i anbudet

Förutom fullständigt ifyllt anbuksformulär ska anbudsgivarna kunna visa för den upphandlande myndigheten att de, med hänsyn till kraven på att trafiken ska inledas den 22 juli 2008 och kraven avseende trafikens tillförlitlighet och kontinuitet, förfogar över

- ekonomiska resurser och övrig kapacitet för att genomföra och driva den berörda trafiken,
- de licenser och certifikat som krävs (tillstånd för bedrivande av lufttrafik och trafikcertifikat, s.k. "air operator's certificate", AOC, utfärdade inom ramen för det allmänna JAR-OPS-avtalet), och
- styrkt tidigare erfarenhet av bedrivande av regelbunden passagerartrafik.

Under förutsättning att anbuden uppfyller kraven i a-c ovan kommer de att bedömas efter vilket anbud som är mest ekonomiskt fördelaktigt, samt efter lufttrafikföretagets kapacitet att fullgöra förpliktelsen om allmän trafikplikt under hela kontraktstiden. Den upphandlande myndigheten är emellertid inte skyldig att anta något av anbuden. Under vissa omständigheter förbehåller sig ministern rätten att med anbudsgivarna förhandla om priser inom ramen för anbudet, men med beaktande av förutsedda förluster till följd av driftskostnader, förutsedda intäkter osv.

Den upphandlande myndigheten förbehåller sig rätten att begära ytterligare upplysningar om anbudsgivarnas ekonomiska och/eller tekniska resurser och förmåga, och att från tredje part eller från anbudsgivaren och utan att det påverkar det ovan sagda, begära eller söka ytterligare upplysningar om anbudsgivarens förmåga att ta på sig och driva den berörda regelbundna lufttrafiken.

Priserna ska anges i euro och alla bifogade dokument måste vara skrivna på engelska. Kontraktet kommer att uppfattas

som ett kontrakt enligt irländsk lag och vara underställt de irländska domstolarnas jurisdiktion.

7. Ekonomisk ersättning

Ersättningen för att under vart och ett av de tre åren trafikera linjen eller linjerna enligt den allmänna trafikplikten från och med det datum då driften av trafiken ska inledas ska klart och tydligt framgå av anbudsgivarnas anbud. Ersättningen ska beräknas i enlighet med de föreskrivna minimikraven.

Den faktiska ersättning som transportministeriet ska betala ut fastställs årligen i efterhand, och får inte överstiga den vinnande anbudsgivarens faktiska förluster, med hänsyn tagen till faktiska kostnader, intäkter och, i förekommande fall, vinstmarginaler i samband med trafiken. Ersättningen får maximalt uppgå till det gränobelopp för varje år som angivits i anbudet.

Lufttrafikföretaget kan begära ersättningen i form av regelbundna utbetalningar i enlighet med det förfarande som anges i den information till anbudsgivarna som avses i punkt 5 ovan. En slutlikvid ska betalas ut i slutet av varje kontraktår, efter det att den upphandlande myndigheten har fått in en vederbörligt motiverad begäran som styrks av lufttrafikföretagets revisorer, i enlighet med bestämmelserna i kontraktet.

Kontraktet kommer att innehålla en bestämmelse om ett maximalt ersättningsbelopp för varje år, som den upphandlande myndigheten på egen hand under vissa omständigheter kan öka vid exceptionella ändringar i driftsvillkoren, utan att detta påverkar bestämmelserna om kontraktets uppsägning. Den upphandlande myndigheten kommer endast att beakta en begäran om höjning av den maximala ersättningen för ett visst år om utvecklingen i fråga inte förutsågs eller kunde ha förutsetts av anbudsgivaren eller beror på faktorer som helt och hållet ligger utanför anbudsgivarens kontroll. Ersättning för ökade bränslekostnader ges endast om kostnaderna stiger exceptionellt (med mer än 30 % i genomsnitt) under ett år inom kontraktperioden och ska fastställas enligt följande formel:

A den verifierbara delen av bränslekostnaderna i den ekonomiska ersättningen under berörd tolv månadersperiod inom kontraktperioden,

B en eventuell genomsnittlig procentuell prishöjning för flygfotogen under samma tolv månader inom kontraktperioden, och

C den ytterligare möjliga ersättningen och beräknas på följande sätt: $C = A \times B$

Alla betalningar inom ramen för kontraktet kommer att ske i euro.

8. Giltighet, ändring och uppsägning av kontraktet

Kontraktet tilldelas av transportministern. Kontraktet gäller i tre år från och med den 22 juli 2008. Vid behov kommer ett nytt anbudsförfarande att inledas inom en period på maximalt tre år från och med den 22 juli 2008. Ändringar eller uppsägning av kontraktet ska göras i enlighet med kontraktsvillkoren. Avvikelse från de krav som omfattas av den allmänna trafikplikten kommer endast att tillåtas om de på förhand godkänts av den upphandlande myndigheten.

Om en anbudsgivare som har fått ett kontrakt inte längre kan tillhandahålla de kontrakterade tjänsterna, förbehåller sig den upphandlande myndigheten rätten att tilldela det eller de berörda kontraktet till den anbudsgivare som kom näst högst upp på listan enligt den ursprungliga urvalsprocessen för återstoden av kontraktperioden och på samma villkor och med samma ersättningsnivåer.

9. Påföljder om lufttrafikföretaget bryter mot kontraktet

Om en flygning ställs in av skäl som är direkt hänförliga till lufttrafikföretaget kommer ersättning endast att betalas ut för eventuella kostnader som faktiskt uppkommit i lufttrafikföretagets hantering av passagerare som drabbats av den inställda flygningen. Den upphandlande myndigheten förbehåller sig rätten att varsla om uppsägning av kontraktet om den, i fråga om den tillhandahållna trafikens lämplighet och i synnerhet i fråga om antalet flygningar som ställts in och/eller försenats av skäl som direkt kan tillskrivas trafikföretaget, anser att de krav som omfattas av den allmänna trafikplikten inte har uppfyllts eller har uppfyllts på ett otillfredsställande sätt.

10. Sista inlämningsdag för anbud

Trettioen (31) kalenderdagar efter det att detta meddelande har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

11. Anbudsförandet

Anbudet ska skickas per rekommenderat brev, varvid poststämpelns datum gäller, eller lämnas direkt till

Department of Transport, 44 Kildare Street, Dublin 2, Ireland, senast kl 12.00 (lokal tid i Irland) det datum som anges i punkt 10, i ett kuvert som märks med texten "EASP Tender".

12. Giltighet för anbudsinförandet

I enlighet med artikel 4.1 d första meningen i förordning (EEG) nr 2408/92 gäller denna anbudsinförandet förutsatt att inget EU-lufttrafikföretag inom anbudsfristen lagt fram ett program för att utan ekonomisk ersättning trafikera de berörda sträckorna i enlighet med den allmänna trafikplikt som fastställts.

13. Freedom of Information Act, 1997

Ministeriet för transport (The Department of Transport) åtar sig att i möjligaste mån respektera konfidentialiteten för uppgifter som anbudsgivarna tillhandahåller, utan att det påverkar ministeriets lagstadgade skyldigheter, inbegripet Freedom of Information (FOI) Act 1997 ändrad genom Freedom of Information Act 2003. Om anbudsgivarna inte vill att uppgifter som de tillhandahållit i sina anbud ska offentliggöras, på grund av att uppgifterna är kommersiellt känsliga, ska de i samband med att dessa uppgifter lämnas in markera dessa och motivera deras känslighet. Ministeriet kommer att samråda med anbudsgivarna om sådana känsliga uppgifter innan de fattar beslut om huruvida de ska göras tillgängliga i enlighet med bestämmelserna i Freedom of Information Act. Om anbudsgivarna anser att det inte finns någon del av de uppgifter de lämnar in som är kommersiellt känslig ska de ange detta. Sådana uppgifter kommer att tillhandahållas på begäran i enlighet med Freedom of Information Act.

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS BYRÅ FÖR UTTAGNINGSPROV FÖR REKRYTERING AV PERSONAL (EPSO)

MEDDELANDE OM ALLMÄNNA UTTAGNINGSPROV EPSO/AD/118-123/08

(2008/C 25/05)

Europeiska rekryteringsbyrån (EPSO) anordnar följande allmänna uttagningsprov:

EPSO/AD/118/08 – TJECKISKA (CS)

EPSO/AD/119/08 – LITAUISKA (LT)

EPSO/AD/120/08 – LETTISKA (LV)

EPSO/AD/121/08 – MALTESISKA (MT)

EPSO/AD/122/08 – SLOVAKISKA (SK)

EPSO/AD/123/08 – SLOVENSKA (SL)

för handläggare (AD5) med inriktning på översättning.

Meddelandet om uttagningsprovet offentliggörs, endast på engelska, franska och tyska, i *Europeiska unionens officiella tidning* C 25 A av den 30 januari 2008.

Ytterligare upplysningar finns på EPSO:s hemsida <http://europa.eu/epso>.

EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN

Rättelse till meddelande om ledig tjänst som generalsekreterare (lönegrad AD 16 – utanför kategorierna) (artikel 2 a och artikel 8 i Anställningsvillkor för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna)

(2008/C 25/06)

Personalen vid EU:s institutioner informeras härmed om att meddelandet om ledig tjänst som generalsekreterare vid EESK (Europeiska ekonomiska och sociala kommittén) som offentliggjorts i den franska, engelska och tyska upplagan av Europeiska unionens officiella tidning (EUT C 316 A, 28.12.2007) har ändrats (jfr. EUT C 25 A, 30.1.2008).
